

Dosarul nr. 1re-79/23
(1-21055335-01-1r/e-16052023)

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:
președinte
judecători

Ion Guzun
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul Vladislav Jian în comun cu condamnatul Pichin Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2023, în cauza penală privindu-l pe

Pichin Valeriu XXXXX, XXXXX anul nașterii, numărul de identificare: XXXXX, domiciliat: or. XXXXX, str. XXXXX.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.04.2021- 08.07.2022;

Instanța de recurs: 03.08.2022-15.02.2023;

Instanța de recurs în anulare: 16.05.2023 – 21.06.2023.

Asupra recursului în anulare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Călărași, din 08.07.2022, Pichin Valeriu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal la de 240 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a încasat din contul lui Pichin Valeriu în beneficiul statului Republica Moldova cheltuielile judiciare în mărime de 18, 00 lei.

S-a soluționat soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Pichin Valeriu la data de 22.01.2021 aproximativ la ora 22:05, fiind posesor al permisului de conducere nr. XXXXX, cu categoriile „XXXXX” eliberat la 05.06.2017 de către autoritățile Republicii Moldova, ce-i permite conducerea autovehiculelor, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model „Mercedes Vito 112 CDI”, cu numărul de înmatriculare XXXXX și, deplasându-se neadecvat pe traseul R-44 din preajma sat. Vătămăneasa r-nul Călărași, a fost stopat de către inspectorii de patrulare ai Batalionului nr. 3 din cadrul Inspectoratului Național de Securitate Publică pentru verificarea actelor. Tot atunci, inspectorii de patrulare din cadrul INSP al Batalionului nr. 3, având bănueli că conducătorul auto se află în stare de ebrietate, au solicitat lui Pichin Valeriu să fie supus testării la alcool prin mijlocul tehnico-științific „Drager Alcotest”, în rezultatul căruia s-a stabilit că, conform „Drager Alcotest nr.8510 RO” din 22.01.2021 ora 22:19 minute, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Pichin Valeriu constituia 0,45 mg/l, care se referă (conform art.134/12 alin.(3) Cod Penal) la stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat. Prin acțiunile sale intenționate, Pichin Valeriu a ignorat prevederile Regulamentului de Circulație Rutieră aprobat prin

hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.357 din 13.05.2009 și anume pct.14 a) care stipulează că: „Conducătorul de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției , fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”.

Astfel, acțiunile lui Pichin Valeriu au fost încadrate în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal - conducerea mijlocului de transport de către persoana care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

3. Nefiind de acord cu sentința, avocatul a Ghenadie Pavliuc în numele inculpatului Pichin Valeriu, a declarat recurs în termen, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care Pichin Valeriu, învinuit în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal să fie achitat.

3.1. În motivarea cererii de recurs a invocat că probele enumerate nu demonstrează vinovăția inculpatului Pichin Valeriu în comiterea infracțiunii incriminate, iar concluziile instanței se bazează pe o apreciere părtinitoare a probelor în favoarea părții acuzării, ceea ce rezultă din următoarele:

- fiind audiat în cadrul ședinței judiciare martorul Cujbă Andrei a declarat că la data și ora evenimentelor automobilul de model Mercedes Vito 112 CD1, cu numerele de înmatriculare XXXXX, era condus de el, iar Pichin Valeriu se afla în automobil în calitate de pasager, fapt confirmat și prin declarații martorului Cvasniuc Mihail;

- procesul-verbal de înlăturare de la conducerea mijlocului de transport a lui Pichin Valeriu, care este unica probă pertinentă și concludentă ce demonstrează cine era conducătorul mijlocului de transport, îl consideră lovit de nulitate absolută și care nu poate fi pus la baza sentinței deoarece contravine art. 182/1 Cod de procedură penală, acest proces-verbal a fost întocmit de către subofițerul superior de patrulare Ivanov Victor în incinta IP Călărași. Iar acțiunea propriu-zisă de înlăturare a conducătorului mijlocului de transport a fost efectuată de Ciorici Valeriu, iar primul nici nu a participat la această acțiune procesuală, prin urmare acest act procesual a fost întocmit de către o persoană care nu era competentă să în întocmească;

- la fel și procesul-verbal de constatare a faptului de conducere a mijlocului de transport a fost întocmit de persoane care nu au fost prezente la fața locului, respectiv nu au văzut nemijlocit cine era conducătorul mijlocului de transport, iar însuși persoanele care au stopat mijlocul de transport - Severin Ion și Ciorici Valeriu, care au fost audiați ca martori, nu au putut comunica cu certitudine cine se afla la volanul mijlocului de transport;

- faptul că Pichin Valeriu nu se afla la volanul mijlocului de transport se confirmă și prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 14.02.2022, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 02.07.2021, prin care a fost admisă contestația lui Pichin Valeriu și anulat procesul-verbal cu privire la contravenție, prin care Pichin Valeriu a fost sancționat pentru conducerea mijlocului de transport fără a avea asupra sa permisul de conducere, din motivul că nu el se afla la volanul acestui automobil.

Având în vedere cele expuse consideră că toate dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea inculpatului.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2022, recursul a fost respins ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. Curtea a reținut că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale.

În primul rând instanța de recurs a atestat că, chiar dacă infracțiunea a fost comisă la data de 22.01.2020, iar la momentul judecării cauzei în ordine de recurs data de 15.02.2023 au expirat doi ani și douăzeci și patru zile de la săvârșirea infracțiunii, motiv pentru care Pichin Valeriu, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, prin prisma prevederilor art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală urma să fie liberat de pedeapsa în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penala prevăzut de art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, însă, ținând cont de Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17.03.2020, privind declararea stării de urgență, publicată în Monitorul Oficial Nr. 86 art. 96 la 17.03.2020, prin care în temeiul art. 66 lit. m) din Constituția Republicii Moldova, al art. 12 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, având în vedere declararea de către Organizația Mondială a Sănătății a pandemiei de corona virus (COVID-19) la 11 martie 2020, s-a dispus instituirea de către Comisia Națională Extraordinară de Sănătate Publică la 13 martie 2020 a codului roșu la nivel național în legătură cu situația epidemiologică prin infecția cu COVID-19.

Astfel, conform art. 1 al Hotărârii Parlamentului Republicii Moldova nr. 55 din 17.03.2020 - s-a declarat stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada **17 martie -15 mai 2020**.

Conform prevederilor art. 2 - pe perioada stării de urgență, Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova va emite dispoziții în vederea punerii în executare a următoarelor măsuri, precum: 3) introducerea regimului de carantină și luarea altor măsuri sanitaro-antiepidemice obligatorii; 4) stabilirea unui regim special de lucru pentru toate entitățile.

Conform prevederilor art. 3, dispozițiile Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova sunt obligatorii și executorii pentru conducătorii autorităților administrației publice centrale și locale, ai agenților economici, ai instituțiilor publice, precum și pentru cetățeni și alte persoane aflate pe teritoriul Republicii Moldova.

Conform prevederilor art. 4, toate dispozițiile emise de Comisia pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova intră în vigoare din momentul emiterii.

Totodată, prin Dispoziția Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, nr. 1 din 18 martie 2020, în conformitate cu art. 22 din Legea nr. 212/2004 privind regimul stării de urgență, de asediu și de război, art. 2 din Hotărârea Parlamentului nr. 55/2020 privind declararea stării de urgență, punctelor 6,7, 8 și 9 din Regulamentul Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1340/2001, s-a dispus: Conform pct. 1 din Anexă, compartimentul termene de procedură - pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr. 55 din 17 martie 2020.

Concomitent, conform pct. 10 sub pct. 7 din Anexă, compartimentul cauze penale - pe durata stării de urgență, în cauzele în care nu se efectuează acte de urmărire penală sau procesul penal este suspendat potrivit prezentei hotărâri, prescripția răspunderii penale se suspendă.

Prin urmare, curgerea prescripției conform prevederilor actelor nominalizate mai sus, se reia din momentul expirării stării de urgență stabilite pe întreg teritoriul Republicii Moldova, și anume din **16 mai 2020**.

În astfel de circumstanțe, aplicarea prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală a lui Pichin Valeriu, nu este oportună, or, în privința ultimului termenul de prescripție expiră la data de **20.03.2023**.

Instanța de recurs a conchis că, chiar dacă inculpatul Pichin Valeriu, nu a

recunoscut vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al. (1) Cod penal, aceasta s-a confirmat prin următorul cumul de probe administrate la dosarul penal atât la etapa urmăririi penale, cât și în instanța de fond, care au fost cercetate în cadrul examinării în ordine de apel și anume:

- *declarațiile martorului Severin Ion, declarațiile martorului Ciorici Valeriu, declarațiile martorului Ivanov Victor, declarațiile martorului Snegur Alexandru, declarațiile martorului Cujba Andrei, declarațiile martorului Cvasniuc Mihail, declarațiile martorului Tihon Tudor, procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 22.01.2021, cu utilizarea mijlocului tehnico-științific „Drager Alcotest 8510 RO”, ca rezultat al căruia la învinuitul Pichin Valeriu s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,45 mg/l (f.d.9-10), procesele-verbale de ridicare și examinare a obiectului din 28.01.2021 și 10.02.2021 prin care a fost ridicat de la angajatul INSP Ivanov Victor și s-a examinat un DVD-R cu inscripția „Verbatium” pe care sunt imprimare înregistrările audio-video din 22.01.2021 și anume circumstanțele în care inspectorii de patrulare din cadrul SEMS a INSP au supus testării alcooscopice pe conducătorul auto/învinuitului Pichin Valeriu, la care i s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,45 mg/l.(f.d.18-19), mijloc material de probă: un DVD-R cu inscripția „Verbatium”, pe care sunt imprimare înregistrările audio-video din 22.01.2021 și anume circumstanțele în care inspectorii de patrulare din cadrul SEMS a INSP au supus testării alcooscopice pe conducătorul auto/învinuitului Pichin Valeriu, la care i s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,45 mg/l.(f.d. 20), procesul-verbal de confruntare din 30.03.2021 efectuat între martorii Cujba Andrei și Severin Ion, din care reiese că ambele părți și-au menținut poziția lor inițială. (f.d. 44-45).*

Instanța de recurs nu a reținut alegațiile recurentului precum că, nu a fost demonstrate vinovăția inculpatului Pichin Valeriu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat de către Pichin Valeriu a fost constatată prin alcooltestul „Drager”, unde, conform rezultatului, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie 0,45 mg/l, ceea ce conform art. 134¹² alin. (3) din Codul penal și Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16.04.2009 „Cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcooscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei” se califică ca stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și pentru care inculpatul a semnat și nu a indicat careva dezacord cu rezultatul testului.

În acest sens, instanța de recurs a respins argumentele invocate de către recurent în ceea ce privește întocmirea actelor procedurale de către o persoană neîmputernicită în acest sens, or, martorul Severin Ion fiind audiat în instanța de judecată a declarat că, de automobilul dat s-a apropiat colegul Ciorici Valeriu, care stătea pe bancheta din față, dânsul se afla la volanul automobilului de serviciu, acesta a solicitat de la conducătorul auto actele la control, din automobil a ieșit șoferul și încă patru persoane, văzând că au ieșit atâtea persoane din automobilul „Mercedes Vito”, s-a apropiat și dânsul de colegul său. Afară fiind întineric și pentru a nu crea situație de conflict, dânsul împreună cu șoferul automobilului „Mercedes Vito”, au plecat la IP Călărași. Între timp dânsul a solicitat un alt echipaj de poliție din teritoriu IP Călărași pentru a preda și a documenta cazul. Menționează că dânsii au dreptul de a efectua testarea alcooscopică, însă în legătură cu faptul că dumnealor lucrează pe tot teritoriul Republicii Moldova, au solicitat un alt echipaj de poliție din teritoriu al IP Călărași, pentru testarea alcooscopică și documentarea cazului.

De asemenea, instanța de recurs nu a reținut argumentul avocatului referitor la declarațiile martorului Cujba Andrei, care a declarat că de fapt el conducea automobilul de model Mercedes Vito 112 CDI, cu nr. de înmatriculare CLAM811, dar nu de Pichin Valeriu, acesta fiind pasager, or, instanța de fond corect a constatat că, inculpatul Pichin Valeriu în cadrul urmăririi penale nu a contestat rezultatul testării aparatului „Drager” și nu a avut careva obiecții, iar poziția că, la momentul stopării automobilului la volan nu se afla Pichin Valeriu dar Cujba Andrei, a fost susținută doar de prietenii lui Pichin Valeriu, care au fost depuse în vederea cizelării poziției de apărare a inculpatului.

Analizând în ansamblu probele administrate, instanța de recurs nu a găsit temeiuri pentru a pune la îndoială depozițiile martorilor Severin Ion, Ciorici Valeriu și Ivanov Victor, dat fiind că ele sunt succesive și nu se contrazic, iar potrivit procesului verbal de ridicare și examinare a obiectului din 28.01.2021 și 10.02.2021 a fost ridicat de la angajatul INSP Ivanov Victor și s-a examinat un DVD-R cu inscripția „Verbatim” pe care sunt imprimate înregistrările audio-video din 22.01.2021 și anume circumstanțele în care inspectorii de patrulare din cadrul SEMS a INSP au supus testării alcooscopice pe conducătorul auto/învinuitului Pichin Valeriu, la care i s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,45 mg/l. (f.d.18-19).

Totodată, instanța de recurs n-a constatat încălcarea drepturilor inculpatului în instanța de fond și la urmărirea penală, iar argumentele apărării precum că instanța de judecată a examinat unilateral probele acumulate, fiind luate în calcul doar probele propuse de către acuzare, iar cele ale apărării fiind total ignorate, nu au fost reținute or, partea apărării a făcut trimitere la noțiunea „probe” dar fără a concretiza care anume probe prezentate de apărare nu au fost luate în considerație de către instanța de fond, odată ce martorii apărării au declarat că, veneau de la zi de naștere din satul Horodiște r-nul Călărași, unde au stat la masă, au cântat, însă la materialele cauzei nu se conține nici o probă precum că, Cujba Andrei la momentul stopării, în cazul în care el se afla la volan, era treaz, aceste declarații au fost făcute ulterior pornirii urmăririi penale în privința lui Pichin Valeriu și care deja nu mai pot fi verificate, or, acestea urmau a fi efectuate la momentul stopării și anume la data de 22.01.2021, ora 22:05.

Instanța de recurs a reținut, că inculpatul, considerându-se afectat într-un drept prevăzut de lege, nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite nici de către de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că acestea sunt legale.

În acest context, instanța de recurs a considerat nefondate argumentele părții apărării referitor la faptul că, învinuirea adusă inculpatului Pichin Valeriu nu este demonstrată prin probele anexate la dosar, iar instanța de fond și-a bazat sentința preluând probele prezentate prin rechizitoriu. Or, ordonanța de învinuire cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 CPP și art. 6 din CEDO: care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. În acest context, Colegiul Penal a subliniat că actul de învinuire cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

La stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatului Pichin Valeriu, în vederea corectării, reeducării, instanța de recurs a concluzionat că instanța de fond i-a stabilit corect o măsură de pedeapsă prevăzute de lege în limitele prevăzute de art. 2641 alin. (1) Cod penal.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile

judecătorești au devenit irevocabile.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, avocatul Vladislav Jian în comun cu condamnatul Pichin Valeriu, declară recurs în anulare prin care solicită casarea deciziei și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de recurs, în alt complet de judecată.

6.1. Recurenții invocă că motiv de declarare a recursului în anulare din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată și anume menținerea sentinței de condamnare în privința lui Pichin Valeriu în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal în condițiile în care a expirat termenul prescripției tragerii la răspundere penală.

Sub aspectul dat menționează că:

- fapta incriminată lui Pichin Valeriu privind conducerea automobilului în stare de ebrietate alcoolică grad avansat, a avut loc la data de 22.01.2021, cauza s-a examinat la Curtea de Apel Chișinău în ordine de recurs, cu pronunțarea deciziei - la data de 15.02.2023;

- infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal, în redacția Legii nr. 138 din 19.07.2018, prevede o sancțiune sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport;

- potrivit prevederilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede în calitate de pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen de până la 2 ani inclusiv;

- din textul art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, rezultă că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

- la data pronunțării deciziei din 15 februarie 2023, termenul prescripției tragerii la răspundere penală pentru infracțiunea prevăzută la art. 264¹ alin. (1) Cod penal a expirat, deoarece, începând cu 22 ianuarie 2021 până la 15 februarie 2023 s-a scurs un termen mai mare de 2 ani.

În această ordine de idei, menționează faptul că menținerea unei sentințe de condamnare după expirarea termenului de prescripție încalcă garanțiile dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, și constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârea adoptată de această instanță.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, instanța de recurs în anulare conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispozițiilor art. 456 Cod de procedură penală, recursul în anulare este supus unei verificări prealabile judecării în fond a acestuia, astfel că, instanța de recurs este obligată să îndeplinească actele procedurale preparatorii și să examineze admisibilitatea în principiu a recursului în anulare în conformitate cu prevederile art. 431 și 432 Cod de procedură penală, care se aplică în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de judecată, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44) ale aceluiași Cod, art. 4§2 al Protocolului nr. 7 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare

în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental din cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, inclusiv când Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prevederile pct. 44) art. 6 Cod de procedură penală determină ca viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Reieșind din prevederile legale menționate, instanța de recurs în anulare reiterează că una din cerințele esențiale la declararea recursului în anulare este motivarea acestuia din punct de vedere al prezenței erorii de drept, comise la judecarea cauzei, ce cade sub incidența noțiunii de viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea atacată.

Analizând argumentele expuse în conținutul recursului în anulare, prin care recurenții susțin că prin menținerea unei sentințe de condamnare după expirarea termenului de prescripție se prezumă încălcarea garanțiilor dreptului la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, și constituie un viciu fundamental care a afectat hotărârea adoptată de către instanța de apel, Colegiul menționează că simpla trimitere la art. 6 CEDO și art. 4 din protocolul nr. 7 CEDO, dar fără a fundamenta contrarietatea relevanțelor din hotărârile contestate cu dispozițiile normelor citate, nu identifică, în mod rezonabil, nici o critică în aspectul viciului fundamental și nu echivalează cu un argument.

Dacă ar proceda la examinarea recursului în anulare formulat de o asemenea manieră, Curtea s-ar substitui autorului lui în invocarea argumentelor de viciu fundamental, fapt care ar echivala, neîntemeiat, cu un control din oficiu, care este impropriu procedurii recursului în anulare.

Astfel, referitor la neaplicarea prevederilor art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal în privința condamnatului Pichin Valeriu, la etapa examinării recursului în instanța de apel, Colegiul atestă că aceasta a constituit, în primul rând, obiect de examinare în instanța de recurs și asupra căroră instanța corect s-a expus prin argumente clare și complete, invocate în pct. **4.1 din prezenta decizie**, pe care instanța de recurs în anulare, într-u repetarea inutilă a acestora, le preia.

În concluzie instanța de recurs în anulare statuează că în cauza deferită judecării, instanța de recurs nu a admis careva erori sau vicii de procedură pentru a fi necesară intervenția instanței de recurs în anulare în vederea remedierii acestora.

Totodată, instanța de recurs în anulare evidențiază că dreptul la un proces echitabil, consfințit în art. 6 din Convenție, coroborat cu accesul liber la justiție și prezumția nevinovăției - drepturi fundamentale prevăzute în art. 20, 21 din Constituție, enunță și preeminența principiului supremației dreptului. Unul din elementele fundamentale ale preeminenței principiului supremației dreptului este garantarea securității raporturilor juridice, care înseamnă, că o soluție definitivă a oricărui litigiu, inclusiv de natură penală, nu trebuie rediscutată.

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte în proces nu este în drept să solicite reluarea procesului de judecată în scopul unei noi soluționări a cauzei după ce hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă, excepție făcând doar temeiurile stricte prevăzute de lege.

În speță, hotărârea atacată nu este afectată de viciu fundamental și a căpătat putere de lucru judecat (*res judicata pro veritate habetur*), ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

De asemenea, se menționează că principiul securității raporturilor juridice, consfințit în articolul 6 din Convenție, cere inter alia ca, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (hotărârea *Brumărescu vs România* din 28 octombrie 1999).

Mai mult ca atât, potrivit dispozițiilor art. 4§2 din Protocolul 7 CEDO, redeschiderea procesului, conform legii și procedurii penale a statului respectiv, poate fi efectuată, dacă fapte noi ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată.

La caz, instanța de recurs în anulare constată, că hotărârea contestată nu este afectată de nici un viciu fundamental, fiind conformă prevederilor legale și această hotărâre judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă capătă putere de lucru judecat, ce produce o cauză de împiedicare a pornirii, continuării, judecării cauzei penale ori redeschiderii acesteia.

Instanța de recurs în anulare constată că, la examinarea prezentului recurs în anulare, nu s-au constatat erori de drept comise de către instanța de recurs, ce ar indica la existența unui viciu fundamental în cauză și ar afecta hotărârea irevocabilă, fapt ce impune inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul în comun cu condamnatul, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (2), art. 432 alin. (2) pct. 4), art. 453, 456 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul Vladislav Jian în comun cu condamnatul Pichin Valeriu împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 februarie 2023, în cauza penală privind-l pe Pichin Valeriu XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă și pronunțată integral la 27 iulie 2023.

Președinte

Ion Guzun

Judecător

Boris Talpă

Judecător

Ghenadie Eremciuc